

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Česánkovou ve věci

žalobkyně: [Jméno žalobkyně]., IČO [IČO žalobkyně] sídlem [Adresa žalobkyně] zastoupená advokátem [Jméno advokáta] sídlem [Adresa advokáta]

proti

žalovanému: [Jméno žalovaného], narozený [Datum narození žalovaného] trvale bytem [Adresa žalovaného]

o zaplacení 48 884,88 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 22 000 Kč s tím, že tuto částku je oprávněn uhradit v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 1 000 Kč měsíčně splatných vždy do každého posledního dne kalendářního měsíce počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek.

II. Žaloba se zamítá ohledně částky 26 884,88 Kč, kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 9 308,95 Kč, kapitalizovaného úroku ve výši 9 697,31 Kč, úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 22. 10. 2025 do zaplacení a úroku ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 22. 10. 2025 do zaplacení.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou - návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu domáhala po žalovaném zaplacení částky 48 884,88 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 9 697,31 Kč (ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 17. 4. 2023 do 21. 10. 2025), s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 9 308,95 Kč (ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 17. 4. 2023 do 21.

10. 2025), s úrokem ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 22. 10. 2025 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 24 310,64 Kč od 22. 10. 2025 do zaplacení, a to z titulu smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [hodnota], uzavřené mezi právní předchůdkyní žalobkyně společností [právnická osoba] a žalovaným dne 16. 10. 2021, jejíž nedílnou součástí byly Smluvní podmínky. Žalovaný převzal zápůjčku ve výši 25 000 Kč v hotovosti při uzavření smlouvy a zavázal se zaplatit právní předchůdkyni žalobkyně poskytnutou částku 25 000 Kč a poplatek ve výši 29 232 Kč, tvořený úrokem ve výši 20 275 Kč, částkou za zpracování zápůjčky ve výši 1 500 Kč a částkou za službu komfortního a flexibilního splácení ve výši 5 135 Kč, to vše v 18 měsíčních splátkách po 3 013 Kč, přičemž poslední splátka byla splatná dne 16. 4. 2023. Úroková sazba byla dle žalobkyně sjednána ve výši 15 % ročně, následně žalobkyně upřesnila, že od 17. 4. 2023 do 15. 7. 2023 požaduje po žalovaném úrok ve výši 21,39 % ročně a od 16. 7. 2023 do zaplacení ve výši 15 % ročně, když úrok sjednaný ve smlouvě po dobu jejího řádného trvání ve výši 20 275 Kč odpovídá úroku ve výši 53,37 % ročně, nikoli sjednané úrokové sazbě 86 % ročně. Žalovaný nehradil splátky řádně a včas, když za celou dobu smluvního vztahu uhradil celkem 3 000 Kč. Žalobkyně po žalovaném požaduje úhradu dlužné jistiny ve výši 24 310,64 Kč a dlužného poplatku ve výši 24 574,24 Kč (ačkoli výše nesplaceného poplatku činí 26 921,36 Kč, žalobkyně požaduje uhradit poplatek pouze ve výši 24 574,24 Kč). Žalobkyně tvrdí, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba] posoudila úvěruschopnost žalovaného jako spotřebitele na základě informací získaných od žalovaného před uzavřením smlouvy, které ověřovala oproti dokladům vyžádaným od žalovaného. Poskytnuté informace žalovaným byly zaznamenány do zákaznické karty a byly ověřeny doklady uvedenými v zákaznické kartě. Žalovaný dle žalobkyně uvedl, že je zaměstnán jako dělník ve společnosti [právnická osoba]. s měsíčním příjmem ve výši 11 855 Kč, žije v nájmu, nemá vyživovací povinnost, nemá úvěr z kreditní karty ani zápůjčku u jiné společnosti. Majetková situace žalovaného byla ověřena z pracovní smlouvy a z výplatních pásek a z insolvenčního rejstříku bylo ověřeno, že vůči žalovanému není vedeno insolvenční řízení. Pohledávku za žalovaným právní předchůdkyně žalobkyně postoupila žalobkyni Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 21. 10. 2025 s účinností ke dni 21. 10. 2025, žalovanému bylo postoupení písemně oznámeno. Po postoupení pohledávky do sepisu žaloby žalovaný na svůj dluh neuhradil žalobkyni ničeho.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, k ústnímu jednání konanému dne 19. 5. 2026 se bez omluvy nedostavil, ačkoliv k němu byl řádně a včas předvolán. Žalobkyně se k nařízenému jednání dostavila. Věc proto byla projednána a rozhodnuta bez přítomnosti žalovaného v souladu s § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“).

3. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [hodnota] ze dne 16. 10. 2021 ve spojení se smluvními podmínkami vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba] se zavázala poskytnout žalovanému částku 25 000 Kč a žalovaný se zavázal splácet poskytnutou zápůjčku spolu s poplatkem ve výši 26 910 Kč a s pojistným za doplňkové pojištění ve výši 2 322 Kč v 18 měsíčních splátkách po 3 013 Kč, přičemž poslední splátka měla činit 3 011 Kč. Částka 25 000 Kč byla vyplacena žalovanému v hotovosti při uzavření smlouvy, což stvrdil svým podpisem na smlouvě. Úroková sazba byla sjednána ve výši 86 % ročně a úrok za dobu trvání smlouvy činil 20 275 Kč. Poplatek ve výši 26 910 Kč vedle úroku ve výši 20 275 Kč zahrnuje i částku za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč a částku za rozšířenou doplňkovou službu komfortního a flexibilního splácení ve výši 5 135 Kč.

4. Z tabulky umoření soud zjistil, že žalovaný nehradil splátky řádně a včas, když k datu jejího vyhotovení 23. 10. 2025 uhradil 3 000 Kč (dne 25. 2. 2022 částku 2 000 Kč a dne 18. 3. 2022 částku 1 000 Kč).

5. Ze Zákaznické karty - žádosti o spotřebitelský úvěr žalovaného ze dne 16. 10. 2021 vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně zkoumala úvěruschopnost žalovaného před uzavřením smlouvy. Žalovaný uvedl, že je svobodný, nemá žádnou vyživovací povinnost, bydlí v nájmu, jeho čistým příjmem je částka 11 855 Kč, je zaměstnán jako dělník u společnosti [právnická osoba]. a jeho měsíční výdaje činí 2 000 Kč. Žalovaný dále uvedl, že nemá kreditní kartu, ani spotřebitelský úvěr

u jiné společnosti a má bankovní účet. Výši příjmu žalovaný prokázal předložením pracovní smlouvy a výplatními páskami za srpen a září 2021.
6. Z výplatní pásky za srpen 2021 se podává, že žalovanému byla společností [právnická osoba]. vyplacena mzda ve výši 7 317 Kč, a dle výplatní pásky za září 2021 mu byla touto společností vyplacena mzda ve výši 16 394 Kč.

7. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 21. 10. 2025 ve spojení s její přílohou - seznamem postoupených pohledávek, potvrzením o uhrazení úplaty za postoupené pohledávky, oznámením o postoupení pohledávky ze dne 21. 10. 2025, informacemi o zpracování osobních údajů, podacím lístkem ze dne 21. 11. 2025 a výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně byla prokázána aktivní legitimace žalobkyně ve sporu. V oznámení o postoupení pohledávky ze dne 21. 10. 2025 byl žalovaný vyzván k úhradě dlužné částky do deseti dnů od doručení tohoto oznámení.

8. Výzvou k plnění se základním skutkovým a právním rozborem předcházející žalobě ze dne 16. 1. 2026 ve spojení s podacím lístkem ze dne 16. 1. 2026 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky z titulu smlouvy č. [hodnota] před podáním žaloby.

9. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Právní předchůdkyně žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 16. 10. 2021 smlouvu o spotřebitelském úvěru, na jejímž základě poskytla žalovanému částku 25 000 Kč. Žalovaný se zavázal splatit poskytnutou částku ve výši 25 000 Kč spolu s poplatkem ve výši 26 910 Kč a pojistným ve výši 2 322 Kč v 18 měsíčních splátkách po 3 013 Kč (poslední splátka 3 011 Kč). Žalovaný uhradil celkem 3 000 Kč. Pohledávka byla postoupena na žalobkyni smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 21. 10. 2025. První výzva k úhradě dlužné částky ze dne 21. 10. 2025 byla žalovanému odeslána prostřednictvím [právnická osoba] dne 21. 11. 2025.

10. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně.

11. Smlouvu o spotřebitelském úvěru uzavřenou mezi účastníky dne 16. 10. 2021 soud posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“).

12. Podle § 2390 a 2392 odst. 1 věta prvá o.z. přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce. Při peněžité zápůjčce lze ujednat úroky.

13. Podle § 588 o.z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně příčí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

14. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

15. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 tohoto zákona poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a

péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

16. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

17. Soud vycházel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, v němž tento uvedl, že Nejvyšší správní soud při výkladu § 9 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, účinného do 30. 11. 2016 (když obsahově obdobná úprava je zakotvena i v § 86 zákona č. 257/2016 Sb., tedy pro účely tohoto výkladu lze vycházet z toho, že se právní úprava nezměnila) dovodil, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespoléhá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Ústavní soud rovněž dospěl k závěru, že nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že v § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanovenou neplatnost smlouvy jakožto důsledek porušení povinnosti poskytovatele (řádně a s odbornou péčí) posoudit úvěruschopnost spotřebitele je nutno vykládat za použití § 588 o. z. jako neplatnost absolutní, když dané porušení povinnosti poskytovatele odporuje zákonu a současně zjevně narušuje veřejný pořádek. Soud je proto povinen zabývat se uvedenou otázkou i bez návrhu žalovaného spotřebitele.

18. Ohledně posouzení úvěruschopnosti žalovaného žalobkyně v návrhu uvedla, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba] posoudila úvěruschopnost žalovaného jako spotřebitele na základě informací získaných od žalovaného před uzavřením smlouvy, které ověřovala oproti dokladům vyžádaným od žalovaného. Poskytnuté informace žalovaným o jeho rodinných, majetkových, pracovních a jiných poměrech byly zaznamenány do zákaznické karty a byly ověřeny doklady uvedenými v zákaznické kartě. Žalobkyně na písemnou výzvu soudu doplnila, že žalovaný uvedl, že je zaměstnán jako dělník ve společnosti [právnická osoba]. s měsíčním příjmem ve výši 11 855 Kč, žije v nájmu, nemá vyživovací povinnost, nemá úvěr z kreditní karty ani zápůjčku u jiné společnosti. Majetková situace žalovaného byla ověřena z pracovní smlouvy a z výplatních pásek. Dále žalobkyně tvrdila, že z insolvenčního rejstříku bylo ověřeno, že vůči žalovanému není vedeno insolvenční řízení. Po poučení soudem při ústním jednání konaném dne 19. 5. 2026 dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. ohledně doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů k prokázání řádného ověření úvěruschopnosti žalovaného před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru žalobkyně skutková tvrzení nedoplnila a další důkazy neoznačila.

19. Ze zákaznické karty - žádosti o spotřebitelský úvěr žalovaného ze dne 16. 10. 2021 vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně ověřila výši čistého příjmu žalovaného ve výši 11 855 Kč měsíčně z pracovní smlouvy a z výplatních pásek. Z předložených výplatních pásek za srpen a září 2021 skutečně tato výše příjmu vyplývá. Ohledně měsíční výše výdajů uvedených žalovaným

v zákaznické kartě 2 000 Kč žalobkyně ani netvrdila, ani nedoložila, zda a jakým způsobem výši výdajů žalovaného ověřila a zda zjišťovala skutečné výdaje žalovaného.
20. Lze uzavřít, že žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně nesplnila svou povinnost stanovenou jí zákonem, když posouzení úvěruschopnosti neprovedla řádně, ale víceméně formálně. S ohledem na žalovaným uvedenou skutečnost, že výše jeho měsíčních výdajů činí pouhých 2 000 Kč, a při zjištěné nízké výši příjmů žalovaného 11 855 Kč měsíčně, se měla žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně zabývat zjištěním a ověřením skutečné výše výdajů žalovaného (alespoň těch podstatných, zcela základních, pravidelných a nezbytných, které lze u každého spotřebitele rozumně očekávat, jako jsou např. výdaje na bydlení) a nespokojit se bez dalšího s výší výdajů uvedenou žalovaným, když výše jeho měsíčních výdajů byla zcela jistě vyšší než jím uvedená částka 2 000 Kč, zvláště když žalovaný uvedl, že žije v nájmu. Neověření výdajů žalovaného implikuje účelovost ze strany žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně - snahu uvést v hodnocení pouze údaje, které povedou k formálnímu vykázání úvěruschopnosti žalovaného, aniž by však byla patrná snaha o zjištění a posouzení jeho reálné situace. Bez zjištění a ověření skutečných výdajů žalovaného a porovnání jeho faktických příjmů a výdajů nemohla žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně posoudit, zda je žalovaný schopen splácet poskytnutý spotřebitelský úvěr. Žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Jejímu jednání tak nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (srov. rozhodnutí NS sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Důsledkem tohoto postupu a nesplnění zákonné povinnosti je absolutní neplatnost předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru dle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.
21. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok na vrácení pouhého zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možnostem žalovaného. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně poskytla žalovanému celkem částku 25 000 Kč a žalovaný splatil pouze částku 3 000 Kč, zůstává nesplněný dluh na jistině úvěru ve výši 22 000 Kč a tuto částku je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit. Jiné smluvní nároky (smluvní úrok, poplatky, pojistné) nelze podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně uplatnit, neboť ustanovení § 87 zákona o spotřebitelském úvěru lze označit za speciální k obecné úpravě vydání bezdůvodného obohacení a upravuje soukromoprávní sankci poskytovatelů úvěrů spočívající v tom, že poskytovatel úvěru má nárok toliko na nesplacenou jistinu úvěru bez dalších smluvených úroků a poplatků, nadto v nové době splatnosti (buď mezi účastníky dohodnuté anebo soudem určené), která neodvisí od výzvy věřitele k plnění, nýbrž od možností dlužníka (spotřebitele); nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 o. z. mu vzniká teprve v okamžiku prodlení dlužníka s vrácením zbývající části jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2022, sp. zn. 33 Cdo 3675/2021).
22. Žalovaný jako spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru, pokud je spor mezi účastníky o tom, jaká je doba odpovídající možnostem žalovaného jako spotřebitele, určí tuto dobu na návrh soud. Žalovaný tak není povinen poskytnutou jistinu vrátit ihned, ale v takových splátkách, v jakých je schopen splácet. Text „v době přiměřené jeho možnostem“ míří na rozložení vrácení poskytnuté jistiny spotřebitelského úvěru v čase (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2022, sp. zn. 33 Cdo 3675/2021). Jelikož žalovaný je v řízení pasivní, na výzvu ke sdělení svých současných osobních, majetkových a výdělkových poměrů nereagoval a žalobkyně současné poměry žalovaného nezná, soud umožnil žalovanému zaplatit žalobkyni částku 22 000 Kč ve splátkách po 1 000 Kč měsíčně, a to pod ztrátou výhody splátek, což znamená, že pokud neuhradí jedinou splátku řádně (ve stanovené výši) a včas, zbývající neuhrazená částka se stane

okamžitě splatnou. Takto stanovené splátky jsou dle názoru soudu dostatečně nízké, aby byly ve finančních možnostech žalovaného a zároveň aby předmětná částka byla uhrazena žalobkyni v akceptovatelné době.
23. S ohledem na absolutní neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru nevznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni poskytnutou zápůjčku, ani poplatky, smluvní úrok, pojistné, smluvní pokutu a úrok z prodlení, a proto soud ve zbytku žalobu zamítl včetně odpovídajícího příslušenství (výrok II.).

24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř., podle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V daném případě byla žalobkyně úspěšná v rozsahu 32,40 % (ohledně částky 22 000 Kč, namísto celkové nárokované částky 67 891,14 Kč včetně uplatněného kapitalizovaného příslušenství). Žalovaný byl úspěšný v rozsahu 67,60 % (ohledně částky 45 891,14 Kč, ohledně níž byla žaloba zamítnuta (včetně kapitalizovaného příslušenství). V dané věci tak byl z větší části úspěšný žalovaný, jelikož se však řízení aktivně neúčastnil, žádné náklady řízení mu nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněná jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 19. května 2026

Mgr. Markéta Česánková
soudkyně